

Verkkoneutraliteetin vuosiraportti 2017

Viestintäviraston julkaisuja 003/2017 J

Sisältö

1	Johdanto.....	2
2	Verkkoneutraliteetti pähkinäkuoressa	3
2.1	Lähtökohtana liikenteen tasapuolinen kohtelu	3
2.2	Sopimusehtojen sääntely täydentää verkkoneutraliteetin periaatetta	4
3	Liikenteen tasapuolinen kohtelu	4
3.1	Porttietot	5
3.2	Muut rajoitukset	5
3.3	Liikenteen priorisointi	5
4	Sopimusehdot ja nopeuden ilmoittaminen	6
5	Internetyhteyspalveluiden kehitys	8
6	Sidosryhmäyhteistyö ja muu toiminta	9

1 Johdanto

Internetin avoimuutta eli verkkoneutraliteettia turvataan EU:n asetuksella 2015/2120¹, jonka noudattamista Viestintävirasto valvoo Suomessa. Asetuksen tarkoituksena on varmistaa, että operaattorit kohtelevat internetliikennettä tasapuolisesti ja että käyttäjien oikeus avoimeen internetiin toteutuu. Verkkoneutraliteetin käsitettä on kuvattu tarkemmin luvussa 2.

Viestintäviraston havaintojen perusteella verkkoneutraliteetin tilanne on Suomessa hyvä, ja internetyhteyspalveluntarjoajat noudattavat asetusta varsin hyvin. Viestintäviraston toimenpiteistä ja havainnoista kerrotaan tarkemmin luvuissa 3–5. Viestintävirasto on käynyt aiheesta vuoropuhelua toimialan kanssa, ja hyvää yhteistyötä kuvaa myös se, että Viestintäviraston ei ole tarvinnut antaa vuoden aikana yhtään velvoittavaa valvontapäätöstä ja kaikki esiin nousseet asiat ovat ratkenneet neuvottelemalla niistä internetyhteyspalveluntarjoajien kanssa.

Asetus velvoittaa kansallisia sääntelyviranomaisia julkaisemaan vuosittain kertomuksen verkkoneutraliteetin seurannasta ja tehdyistä havainnoista. Tämä kertomus on annettava Euroopan komissiolle ja Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimelle BEREC:ille (Body of European Regulators for Electronic Communications).

Asetuksen mukaan Viestintäviraston on otettava mahdollisimman tarkasti huomioon BERECin julkaisemat suuntaviivat verkkoneutraliteettisääntöjen soveltamisesta² omassa valvontatoiminnassaan. Suuntaviivojen mukaisesti tämä raportti kattaa aikavälin 30.4.2016–30.4.2017. Suuntaviivojen esittämällä tavalla, raportti kattaa niin verkkoneutraliteetin yleiskuvauksen, Viestintäviraston suorittamat valvontatoimenpiteet ja tärkeimmät havainnot, Viestintävirastolle tehtyt valitukset sekä havaitut rikkomukset sekä syrjimättömien internetyhteyspalvelujen saatavuuden ja laadun kehityksen.

Viestintävirasto ei ole suorittanut teknisiä verkkoneutraliteettimittauksia eikä ole asettanut uusia palveluiden teknisiä ominaisuuksia koskevia vaatimuksia tai laadun vähimmäisvaatimuksia asetukseen perustuen.

Tämän raportin sisältö on ryhmitelty seuraaviin kokonaisuuksiin:

- Luku 2: Verkkoneutraliteetti pähkinänkuoressa
- Luku 3: Liikenteen tasapuolinen kohtelu
- Luku 4: Sopimusehdot ja nopeuden ilmoittaminen
- Luku 5: Internetyhteyspalveluiden kehitys
- Luku 6: Sidosryhmäyhteistyö ja muut toiminta

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2015:310:FULL&from=FI>

² http://berec.europa.eu/eng/document_register/subject_matter/berec/regulatory_best_practices/guidelines/6160-berec-guidelines-on-the-implementation-by-national-regulators-of-european-net-neutrality-rules

2 Verkkoneutraliteetti pähkinäkuoressa

EU:n asetuksen mukaan internetyhteyspalvelun käyttäjillä on oikeus saada ja välittää tietoa ja sisältöjä sekä käyttää ja tarjota valitsemiaan sovelluksia ja palveluja. Tämä oikeus käyttäjillä on riippumatta siitä, mistä tai mihin tietoa siirretään. Tätä periaatetta kutsutaan myös verkkoneutraliteetiksi.

Internetyhteyspalvelun ominaisuuksista kuten nopeudesta, palveluun sisältyvästä datansiirron määrästä ja liittymän hinnasta voidaan edelleen sopia liittymäsopimuksessa. Sopimuksilla ei saa kuitenkaan rajoittaa käyttäjien oikeutta avoimeen internetiin.

Verkkoneutraliteettiin kuuluu myös oikeus käyttää haluamaansa päätelaitetta, kuten puhelinta tai modeemia. Päätelaitteen tulee kuitenkin olla yhteensopiva operaattorin ilmoittamien teknisten vaatimusten kanssa.

2.1 Lähtökohtana liikenteen tasapuolinen kohtelu

Verkkoneutraliteetin periaatteen mukaisesti operaattorin on lähtökohtaisesti kohdeltava kaikkea internetliikennettä samalla tavoin. Operaattori ei yleensä saa esimerkiksi rajoittaa liikennettä tiettyihin internetosoitteisiin tai kohdistaa rajoituksia tietyn tyyppiseen liikenteeseen. Operaattori saa kuitenkin ottaa käyttöön kohtuullisia liikenteenhallintamenettelyjä. Niillä edistetään verkon resurssien tehokasta käyttöä ja optimoidaan internetin palvelujen laatua.

Operaattori voi kuitenkin poikkeuksellisesti rajoittaa internetliikennettä, jos se on tarpeen

- a) lainsäädännön, tuomioistuimen tai viranomaisen päätöksen noudattamiseksi
- b) verkon ja päätelaitteiden tietoturvan säilyttämiseksi
- c) verkon ruuhkautumisen estämiseksi tai jo toteutuneen ruuhkan lieventämiseksi, jos ruuhkautuminen on poikkeuksellista tai väliaikaista.

Operaattorit saavat tehdä kohtuullisia liikenteenhallintatoimenpiteitä. Toimenpiteiden on kuitenkin oltava läpinäkyviä, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia eivätkä ne saa perustua kaupallisiin näkökohtiin, vaan tietoliikenteen tiettyjen luokkien objektiivisesti erilaisiin teknisiin palvelun laatua koskeviin vaatimuksiin.

Operaattori voi lisäksi tarjota verkossaan palveluita, jotka on optimoitu sellaisia tiettyjä sisältöjä, sovelluksia tai palveluja varten, joiden toimivuus edellyttää yhteydeltä tavallista internetyhteyspalvelua parempaa laatua. Optimointia tarvitsevia palveluita voivat olla esimerkiksi matkaviestinverkoissa toimivat puhelinpalvelut (kuten VoLTE) ja laajakaistan yli toimiva operaattorin tarjoama televisiopalvelu (IPTV). Kaikkia internetliittymiä tulee kuitenkin kohdella tasapuolisesti, eikä operaattori saa suosia tiettyjä liittymiä. Operaattori voi tarjota optimoituja palveluita vain, jos se ei heikennä internetyhteyspalvelujen yleistä laatua.

2.2 Sopimusehtojen sääntely täydentää verkkoneutraliteetin periaatetta

Verkkoneutraliteettiin kuuluu myös se, että operaattorit antavat selvät ja ymmärrettävät tiedot eri liittymien ominaisuuksista sopimuksissa ja internetsivuillaan. Asiakkaille on kerrottava muun muassa

- asetuksen edellyttämät tiedot internetyhteyspalvelun nopeudesta (ks. tarkemmin luvussa 4)
- miten liittymän mahdollinen tiedonsiirtokiintiö, nopeus ja muut laatu tekijät saattavat käytännössä vaikuttaa internetyhteyspalveluun ja erityisesti eri sisältöjen, sovellusten ja palvelujen käyttöön
- miten operaattorin käyttämät liikenteenhallintamenettelyt voivat vaikuttaa internetyhteyden laatuun
- miten tilatut optimointia edellyttävät palvelut (kuten yllä mainittu IPTV) vaikuttavat internetyhteyspalveluun, kuten sen nopeuteen.

3 Liikenteen tasapuolinen kohtelu

Verkkoneutraliteetin periaatteen mukaisesti operaattorin on lähtökohtaisesti kohdeltava kaikkea internetliikennettä samalla tavoin. Tästä periaatteesta saa poiketa vain asetuksessa määriteltujen poikkeusten perusteella. Nämä perusteet on kuvattu lyhyesti kappaleessa 2.1 Lähtökohtana liikenteen tasapuolinen kohtelu.

Viestintävirasto kartoitti syksyllä 2016, miten internetyhteyspalveluita eli laajakaistapalveluita tarjoavat operaattorit noudattavat EU:n verkkoneutraliteettia koskevaa asetusta. Tietopyynnöllä kerättiin tietoa:

- operaattorien verkoissa käytössä olevista internetliikenteen rajoituksista (esim. porttiestot), yhtäaikaisten päätelaitteiden määrän rajoituksista sekä liikennettä hidastavista tai rajoittavista muista verkonhallintatoimenpiteistä,
- liikenteen priorisoinnista (mm. siitä priorisoivatko operaattorit tiettyjä liittymiä, liikenneluokkia tai muuta liikennettä) sekä liikennetapauksista, joissa liikenne priorisoidaan tavallisten laajakaistaliittymien liikenteen edelle ja
- mikäli operaattori tarjoaa asetuksen artiklan 3 kohdan 5 mukaisia muita palveluita (optimointia edellyttävät palvelut) kuin internetyhteyspalveluita, siitä miten operaattori on varmistanut, että verkkonne kapasiteetti riittää ko. palveluiden tarjontaan ja että palvelut eivät heikennä loppukäyttäjien internetyhteyspalveluiden saatavuutta tai yleistä laatua. Samassa yhteydessä kysyttiin, miten operaattori on ottanut käyttöön Viestintäviraston määräyksen 58 mukaisia komponenttien kapasiteetin käyttöasteen raja-arvoja.

Operaattoreita pyydettiin tasapuolisesta liikenteenhallinnasta poikkeavat liikenteenhallintamenetelmät perustelemaan vastauksissaan, miksi toimenpiteet ovat välttämättömiä ja siten asetuksen mukaisia. Lisäksi Viestintävirasto pyysi operaattoreilta ehdotuksia laajakaistaliittymien laadun todentamisesta.

Kyselyyn saatiin yhteensä vastaus 44 eri operaattorilta eli kartoitusta voidaan pitää kattavana.

3.1 Porttietot

Kyselyyn saatujen vastausten perusteella on selvää, että operaattorien oli muutettava porttietojaan. Estot vaihtelivat hyvin paljon eri operaattorien välillä, ja vastausten mukaan maksimissaan 8 operaattoria suodatti liikennettä samaan tietoliikenneporttiin. Koska porttietoja toteutetaan käytännössä vain tietoturvasyistä, ei ole uskottavaa, että uhat poikkeaisivat näin paljon eri operaattorien verkkojen välillä.

Kiinteiden verkkojen ja matkaviestinverkkojen välillä oli myös eroja niin, että matkaviestinverkoissa rajoituksia oli huomattavasti enemmän. Kiinteissä verkoissa operaattorit estivät hyvin vaihtelevasti eri portteja mukaan lukien portit 17, 19, 20–25, 53, 69, 80, 135–139, 161, 443, 445, 465, 587, 593, 1433, 1434, 1900, 2525, 3127, 5060, 5061 ja 10073.

Muutamit mainituista porttietoista ovat myös selvästi käyttäjän kannalta haitallisia estäen www-palvelimen pitämisen tai VoIP-palveluiden käytön (portit 80 ja 5060–5061).

Viestintävirasto on viestinyt operaattoreille, että niiden on arvioitava porttietonsa uudelleen. Muutoksia onkin jo tehty, ja Viestintävirasto edellyttää operaattoreita viemään tarkastelunsa loppuun viimeistään, kun Viestintäviraston porttietoja koskeva suositus on valmistunut. Suositus oli keväällä 2017 lausuntokierroksella ja julkaistaan näillä näkymin elokuussa 2017. Viestintävirasto tulee tarkistamaan porttietojen tilanteen uudestaan tämän jälkeen.

3.2 Muut rajoitukset

Operaattorit olivat toteuttaneet tietoturvan ja osin sopimuksen perusteella myös muutamia muita rajoituksia kuten tietoturvamääräyksen vaatimuksen mukaiset väärennetyjen IP-osoitteiden suodatuksen. Operaattorit rajoittivat liittymien nopeutta sopimuksessa sovitun mukaiseksi ja liittymissä oli rajoituksia IP-osoitteiden ja MAC-osoitteiden määrille. Lisäksi operaattorit toteuttivat tuomioistuimen velvoittamia tekijänoikeuksiin liittyviä rajoituksia. Viestintäviraston arvion mukaan nämä rajoitukset ovat asetuksen mukaisia.

3.3 Liikenteen priorisointi

Selvityksen perusteella muutama operaattori tarjosi priorisoituja laajakaistaliittymiä yritysasiakkaille. Asetuksen mukaan tällaisia laajakaistaliittymiä ei saa tarjota, ja Viestintävirasto neuvotteli asiasta kaikkien kyseisiä liittymiä tarjoavien operaattoreiden kanssa, jotka lopettivat kyseisten tuotteiden tarjonnan. Tästä viestitettiin myös kaikille operaattoreille.

Muilta osin Viestintävirastolla ei ollut syytä epäillä, että operaattorien liikenteenhallinta olisi ollut asetuksen vastaista. Operaattorit priorisoivat verkon hallinta- ja valvontaliikennettä ja verkon toiminnalle välttämätöntä protokollaliikennettä, kuten reititysprotokollien liikennettä. Tämä on asetuksen mukaan mahdollista, sillä asetus sallii internetyhteysspalvelun osalta liikenneluokkiin perustuvan kohtuullisen liikenteenhallinnan.

Oleellista on, että tällainen kohtuullinen liikenteenhallinta perustuu liikenneluokkien objektiivisesti erilaisiin teknisiin palvelun laatua koskeviin vaatimuksiin.

Operaattorit tarjoavat myös optimointia edellyttäviä palveluita. Pääsääntöisesti nämä palvelut olivat IPTV- tai puhelinpalveluita jotka on mainittu jo BERECin suuntaviivoissa esimerkkeinä tällaisista palveluista. Perusteena operaattorit mainitsivat palveluiden toimivuuden tapaamisen ja televisiokuvan häiriöttömän siirron.

Myös toisille operaattoreille myytyihin operaattoriyhteyksiin liittyy liikenteen priorisointia. Priorisoinnin käytöstä vastaa asiakasoperaattori. Muutamassa tapauksessa mainittiin myös yritysasiakkaille tarjottujen kriittisten palveluiden toiminnan turvaaminen.

Tarjotessaan optimointi edellyttäviä palveluita, operaattorin pitää huolehtia, että palvelut eivät heikennä loppukäyttäjien internetyhteyksipalveluiden saatavuutta tai yleistä laatua. Operaattorit ilmoittivat seuraavansa kapasiteettia säädännön edellyttämällä tavalla. Verkkoelementtien kapasiteetille kukin oli määritellyt tilanteen edellyttämät raja-arvot, joiden ylittyessä operaattorit ryhtyvät tarkoituksenmukaisiin toimiin turvatakseen verkon kapasiteetin riittävyyden.

Viestintävirasto katsoi tältä osin saadut selvitykset riittäviksi etenkin kun liikenteen hidastumisesta ei ole tullut ilmoituksia tai valituksia.

4 Sopimusehdot ja nopeuden ilmoittaminen

Verkkoneutraliteettiasetuksen edellyttämät tiedonsiirtonopeuden määrittelytavat ovat erilaiset kiinteille laajakaistaliittymille ja mobiililaajakaistoille. Sopimuksesta tulee ilmetä kiinteän laajakaistan osalta minimi-, normaali- ja maksiminopeus ja mobiililaajakaistan osalta arvioitu maksiminopeus. Lisäksi on ilmoitettava mainostettu nopeus.

Viestintävirasto käynnisti keväällä 2016 hankkeen Viestintäviraston vuonna 2011 antaman vaihteluvälikannanoton korvaamiseksi uudella kannanotolla, joka ottaisi huomioon verkkoneutraliteettiasetuksen vaatimukset ja BERECin suuntaviivat sekä näiden lisäksi kansallisen lainsäädännön. Tästä Viestintäviraston kannanotosta internetyhteyksipalvelun nopeuden kohtuullisesta ilmoittamisesta eli nopeuskannanotosta järjestettiin lausuntokierros kesän 2016 aikana, jolloin operaattoreilla ja muilla sidosryhmillä oli tilaisuus kommentoida sitä. Lausuntokierroksen perusteella tehtiinkin useita täsmennyksiä kannanottoon. Kannanotto julkaistiin 13.9.2016,³ joten se tuli käyttöön lähes samanaikaisesti BERECin suuntaviivojen kanssa. Kannanotolla ei ole operaattoreita juridisesti sitovaa asemaa, vaan sillä lisätään valvontatoiminnan läpinäkyvyyttä ja ennakoitavuutta.

Nopeuskannanoton mukaan kiinteän laajakaistan ilmoitetun miniminopeuden tulee olla vähintään 70 % maksiminopeudesta, jos kyse on enintään 100 Mbit/s liittymästä. Kiinteän liittymän ilmoitetun

3

<https://www.viestintavirasto.fi/ohjausjavalvonta/ohjeetjajulkaisut/ohjeidentulkintojensuosituksienjaselvitystenasiakirjat/kannanottointernetyhteyksipalvelunnopeudenkohtuullisesta ilmoittamisesta.html>

maksiminopeuden on oltava sellainen, että käyttäjä voi odottaa saavansa sen ainakin osan ajasta. Kiinteän laajakaistan ilmoitetun normaalinopeuden tulee olla kohtuullisessa suhteessa maksiminopeuteen. Normaalinopeudesta tulee ilmoittaa sopimuksessa sen saatavuus tietyn ajanjakson aikana. Viestintävirasto suosittelee, että maksiminopeudeltaan enintään 100 Mbit/s olevien liittymien normaalinopeudeksi määritellään 90 % maksiminopeudesta siten, että se toteutuu 90-prosenttisesti jokaisen neljän tunnin aikana. Mobiililaajakaistan arvioidun maksiminopeuden pitää olla realistisesti saavutettavissa todellisissa käyttöolosuhteissa. Liittymälle määritetty maksiminopeus ei siten voi olla liittymän teoreettinen maksiminopeus. Maksiminopeus ei voi olla alempi kuin liittymän mainostettu nopeus.

Viestintävirasto edellytti asetuksen ja nopeuskannanoton muutosten tekemistä marraskuun puoleen väliin mennessä. Sopimuksista tuli yhtäältä poistaa sellaiset rajoitukset, jotka eivät ole verkkoneutraliteettiasetuksen mukaisia, ja toisaalta täydentää niitä asetuksen ja nopeuskannanoton edellyttämällä uusilla, nopeuden ilmoittamista ja liikenteenhallintamenettelyjä koskevilla tiedoilla. Verkkoneutraliteettiasetuksen mukaan sopimuksella ei voida rajoittaa palvelun käyttöä käyttäjän haluamaan tarkoitukseen eikä sopimalla voida poiketa asetuksen liikenteenhallintaa koskevasta sääntelystä. Sopimuksissa on kuvattava liikenteenhallintamenettelyt siltä osin kuin voivat vaikuttaa palvelun käyttöön.

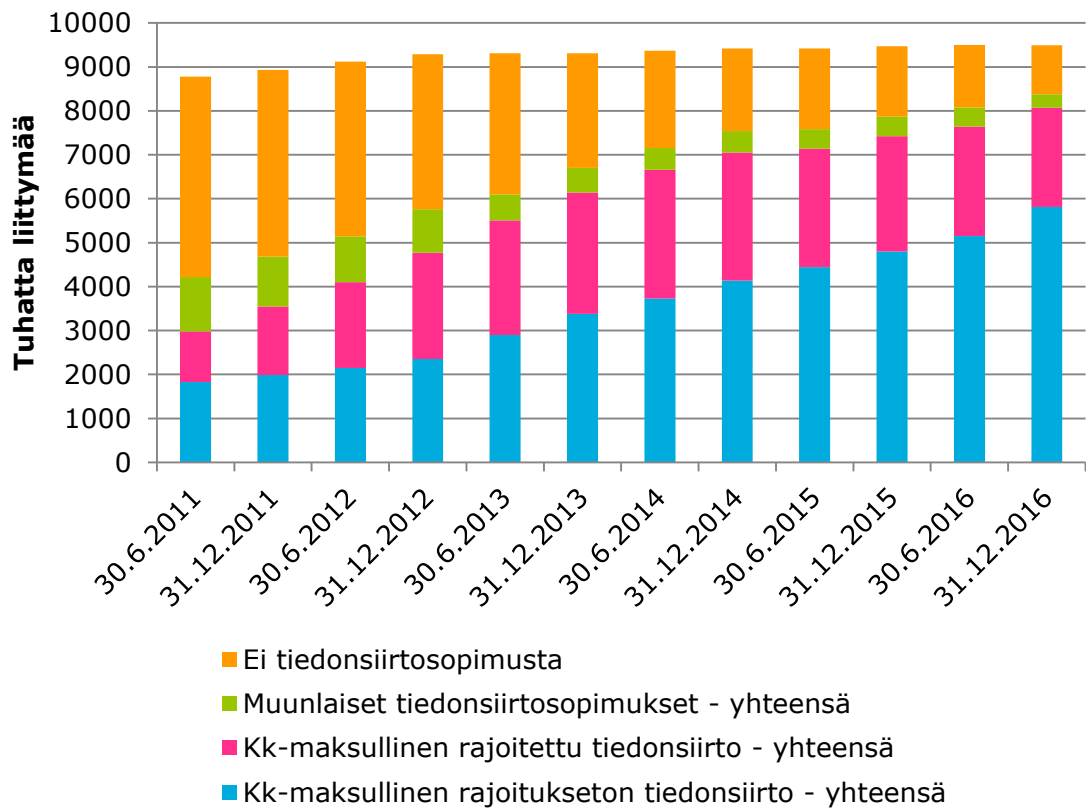
Viestintävirasto aloitti loppuvuonna 2016 sopimusehtojen läpikäynnin kolmen suurimman operaattorin osalta. Koska muutokset nopeuden ilmoittamisessa edellyttivät osin myös tietojärjestelmätason muutoksia, ei aikataulu kaikilta osin toteutunut, vaan muutoksia tehtiin myös vielä vuoden 2017 ensimmäisellä neljänneksellä. Viestintävirasto kävi läpi julkaistut kuluttajasopimusehdot. Operaattorien toteuttamat muutokset eivät kaikilta osin vastanneet Viestintäviraston tulkintaa sääntelyn edellyttämistä muutoksista, minkä johdosta Viestintävirasto neuvotteli jatkomuutoksista operaattorien kanssa. Esiin nostetut ongelmakohdat on saatu neuvotteluin ratkaistua, eikä tarvetta valvontapäätöksille siten ollut, mutta viimeisimpien muutosten osalta sopimusten läpikäynti ja neuvottelut olivat vielä kesken tämän raportin kattamalla ajanjaksolla.

Raportin kattamalla ajanjaksolla voitiin jo todeta, että kolme suurinta operaattoria olivat ilmoittaneet eräistä puutteista huolimatta verkkoneutraliteettiasetuksen ja nopeuskannanoton edellyttämät tiedot varsin kattavasti. Esimerkkejä ongelmista, joita sopimusehdoissa yleisimmin esiintyi, olivat normaalinopeutta koskevien tietojen ilmoittaminen puutteellisesti, palvelun käyttötarkoitusten rajoittaminen ja liikenteenhallintamenettelyjen kuvaaminen kattavasti. Sopimusehdoista voitiin lisäksi todeta, että eräiden kiinteiden verkon liittymätyyppien osalta linjaus siitä, että maksiminopeuden tulee voida odottaa toteutuvan osan ajasta IP-paketin hyötykuorman perusteella ilmoitettuna, oli edellyttänyt maksiminopeuden määrittelemistä aiempaa alemmaksi. Muiden kuin suurimpien operaattoreiden osalta sopimusehtoja ja nopeuden ilmoittamista ei ollut tilaisuutta tarkistaa tämän raportin kattamalla ajanjaksolla.

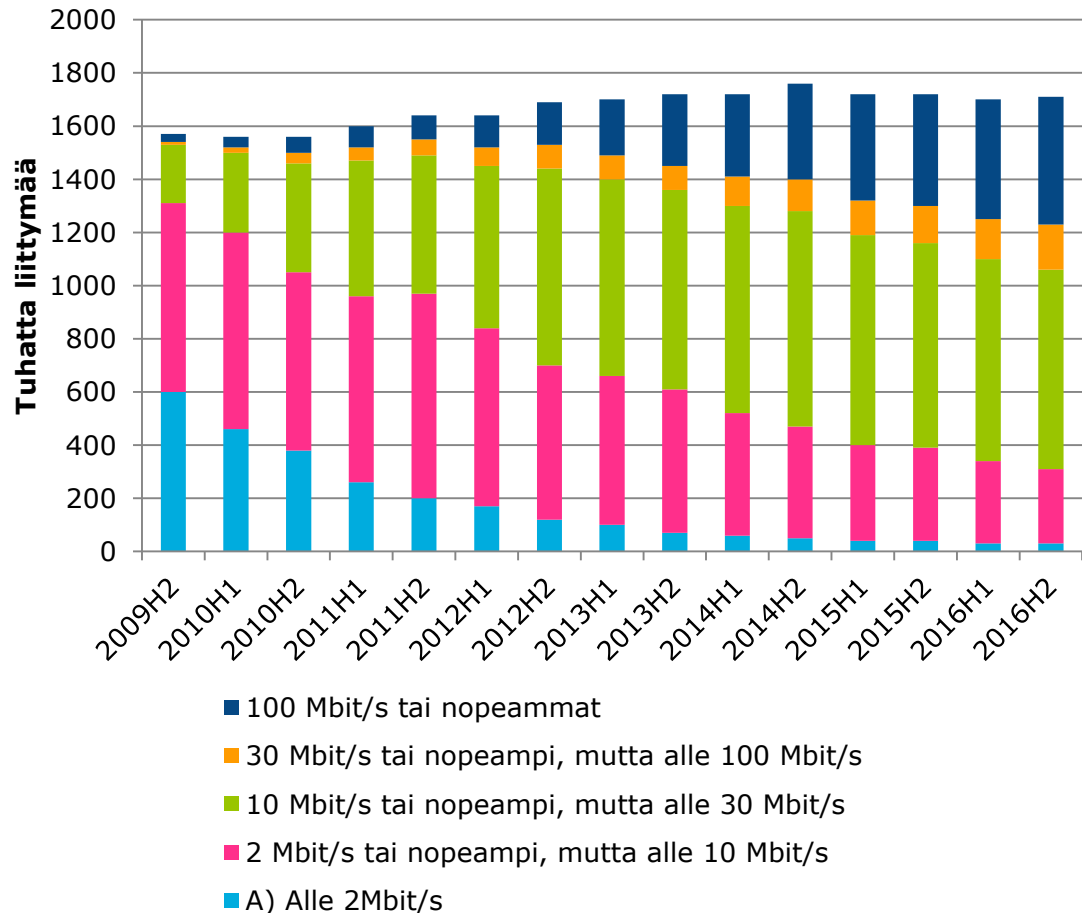
5 Internetyhteyspalveluiden kehitys

Asetuksen mukaisesti Viestintäviraston on edistettävä sellaisten syrjimättömien internetyhteyspalvelujen saatavuutta niin, että niiden laatutaso vastaa teknologian kehitystä. Suomessa tarjottavien internetyhteyspalveluiden syrjimättömyys on hyvä, kuten käy ilmi luvuista 3 ja 4.

Mobiililaajakaistaliittymät alkoivat yleistyä voimakkaasti Suomessa vuoden 2007 aikana. Siitä asti kehitystä on leimannut liittymämäärän nopea kasvu ja tiedonsiirron määriä koskevien rajoitusten vähäisyys. Vuoden 2016 lopussa lähes 70 prosenttia tiedonsiirtoon käytetyistä liittymistä on ollut kokonaan vailla ennakkoon asetettuja käyttörajoja. Tämä näkyy muun muassa kansainvälisesti vertailtuna poikkeuksellisen suurina tiedonsiirtomäärinä. Vuonna 2016 suomalaista kohden siirrettiin yli 16 gigatavua mobiilidataa kuukaudessa. Siksi esimerkiksi muualla Euroopassa paljon puhuttanut kysymys siitä, että tietyt sovellukset eivät kuluta datapakettia (zero rating), ei ole ilmiönä tuttu Suomessa.

Kiinteän verkon liittymien kokonaismäärä on kehittynyt varsin maltillisesti, mutta käytössä olevat yhteysnopeudet ovat kasvaneet johdonmukaisesti. Vuoden 2016 lopussa 28 prosenttia kiinteän verkon laajakaistaliittymistä oli tiedonsiirtonopeudeltaan vähintään 100 Mbit/s ja vastaavasti 82 prosenttia ylsi vähintään 10 Mbit/s nopeuteen.

Latausnopeudeltaan 30 Mbit/s tai nopeampi kiinteä laajakaistayhteys oli vuoden 2016 lopussa tarjolla noin 1,74 miljoonaan kotitalouteen Suomessa, joka on 66 prosenttia kaikista kotitalouksista. Tässä oli kasvua edellisvuodesta noin 8 prosenttia eli noin 130 000 uutta kotitaloutta tuli vuoden 2016 aikana nopean laajakaistan piiriin.

100 Mbit/s laajakaistayhteys oli vuoden 2016 lopussa tarjolla noin 1,36 miljoonaan kotitalouteen, joka on noin 51 prosenttia kaikista kotitalouksista. Latausnopeudeltaan 1 Gbit/s laajakaistaliittymä oli mahdollista tilata noin 440 000 kotitalouteen, mikä on noin 17 prosenttia kaikista kotitalouksista.

Nopeiden kiinteiden liittymien kattavuus siis kasvaa vakaasti kysynnän lisääntyessä eivätkä tarjotut liittymät sisällä tiedonsiirron määrään liittyviä ennalta asetettuja rajoituksia.

6 Sidosryhmäyhteistyö ja muu toiminta

Viestintävirasto piti vuoden 2016 aikana kaksi verkkoneutraliteettia käsittelevää sidosryhmätilaisuutta ja on pitänyt aiheesta esityksiä toimialan tilaisuuksissa. Lisäksi Viestintävirasto on käynyt kahdenkeskisiä keskusteluja useiden operaattorien kanssa.

Viestintävirasto julkaisi tiedotteen verkkoneutraliteettisääntelyä tarkentavien eurooppalaisten suuntaviivojen julkisesta kuulemisesta sekä

blogikirjoituksen⁴ sääntelyn käytännön merkityksestä. Lisäksi Viestintävirasto on julkaissut [www](http://www.viestintavirasto.fi)-sivuillaan tietoa verkkoneutraliteetista⁵.

Syyskuussa 2016 Viestintävirasto lähetti operaattoreille muistilistan EU:n verkkoneutraliteettiasetuksen huomioimisesta. Muistilistaan on koottu verkkoneutraliteettiasetuksen ja BERECin suuntaviivojen kannalta olennaisimpia asioita. Internetyhteyspalvelujen tarjoajien on syytä käydä muistilista läpi ja arvioida mahdollisia muutostarpeita omaan toimintaansa.

Kuten luvussa 3 on kerrottu, Viestintävirasto kartoitti syksyllä 2016, miten internetyhteyspalveluita eli laajakaistapalveluita tarjoavat operaattorit noudattavat EU:n verkkoneutraliteettia koskevaa asetusta.

Viestintävirasto selvitti kyselyssä myös operaattorien näkemyksiä nopeuden mittaamisesta saaden kuitenkin vain vähän palautetta. Kun BEREC aloitti asian tarkemman määrittelyn ja on tekemässä päätöksiä mittaustyökalun hankinnasta, Viestintävirasto päätti jäädä odottelemaan tämän työn tuloksia. Jos mittaustyökalu päätetään toteuttaa, Viestintävirasto harkitsee sen käyttöönottoa Suomessa. Tästä syystä Viestintävirasto ei ole lähtenyt hyväksymään mitään tiettyä nopeudenmittaustyökalua asetuksen tarkoittamalla tavalla. Nykyiset nopeusmittarit kun eivät myöskään mittaa nopeutta BERECin suuntaviivojen määrittelemällä tavalla.

Kuten luvussa 4 on kerrottu, Viestintävirasto julkaisi syyskuussa 2016 kannanoton nopeuden ilmoittamisesta, mitä valmisteltaessa kuultiin operaattoreita ja muita sidosryhmiä ja jota käsiteltiin yllä mainituissa sidosryhmätilaisuuksissa. Valvoessaan sopimusehtoja ja nopeuden ilmoittamista Viestintävirasto on neuvotellut suurimpien operaattoreiden kanssa sopimusehtoihin tehtävistä muutoksista. Viestintävirasto on toiminut yhteistyössä kuluttaja-asiamiehen kanssa yhdenmukaisen tulkintakäytännön varmistamiseksi, kun se on käynyt läpi operaattoreiden sopimusehtoja ja valvonut nopeuden ilmoittamista.

⁴ <https://www.viestintavirasto.fi/viestintavirasto/blogit/2016/verkkoneutraliteettisaantelyparantaaakayttajienasemaa.html>

⁵ <https://www.viestintavirasto.fi/internetpuhelin/internetinavoimuus.html>

Yhteystiedot

PL 313

Itämerenkatu 3A

00181 Helsinki

puh: 0295 390 100

fax: 0295 390 270

www.viestintävirasto.fi